

Міжнародний Центр Науки і Досліджень

International Center for Science and Research

Международный Центр Науки и Исследования

СЕРТИФІКАТ

Даний сертифікат підтверджує, що

Олійник Н.А.

бран(ла) участь у роботі

**V Міжнародній науково-практичній конференції
«ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НАУКИ»**

Організатор конференції
30-31 січня 2016 року

**Міжнародний центр науки і досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ
V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НАУКИ»**

**30-31 СІЧНЯ 2020 року
(частина I)**

**Київ
МЦНід
2020**

УДК 005 ББК 66.3(0)

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку науки (частина I): матеріали ч Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 30-31 січня 2020 рок) - Київ : МЦНІД, 2020. - 67 с

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародне науково-практичної конференції «Теоретичні та прикладні аспекти розвита науки». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасном етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструмент забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник предназначений для студентів, здобувачів наукових ступені науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та ціліснiс яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

МЦНІД 2020

Складанівська О.О. ЗНАЧИМІСТЬ МОНІТОРИНГУ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ДЛЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ.....	36
ІСТОРИЧНІ НАУКИ.....	37
БундаЮ. ЕЛЕОНОРА ОСТРОЗЬКА В ІСТОРІЇ ЯЗЛОВЦЯ ТА ЙОГО ЗАМКУ	37
Козіонов А.Д. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ НАСТІЛЬНОЇ ГРИ З ІСТОРИЧНИМ КОНТЕКСТОМ,	39
Помазан Д.Ю. ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРАВОВИХ ВІДНОСИН, ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ «МАГІЧНОГО ВІДРОДЖЕННЯ» НА ТЕРИТОРІЇ АНГЛІЇ У ХІХ СТ.....	41
Ульянич А.О. «ІДЕНТИЧНІСТЬ ТА МАТЕРІАЛЬНА КУЛЬТУРА: ПРОБЛЕМАТИКА ДОСЛІДЖЕННЯ».....	42
Шевченко В.М. УТВОРЕННЯ ХАРКІВСЬКОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАРОДНОГО РУХУ УКРАЇНИ (ЛИПЕНЬ - ЛИСТОПАД 1989 Р).....	43
Яковлев ЛВ. ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПЕРЕМОГИ Л.М. КРАВЧУКА НА ПЕРШИХ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРАХ В УКРАЇНІ.....	45
МЕДИЧНІ НАУКИ.....	45
Майорова О.Р. МОНІТОРИНГ АДАПТАЦІЙНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ У СУЧАСНИХ ДІТЕЙ	46
Неляпіна М.М., Вовк В.І. ДОСЛІДЖЕННЯ НЕЙРОБІОХІМІЧНОГО ПРОФІЛЮ СУЇЦИДЕНТА: «МАРКЕРИ» ПОТЕНЦІЙНОГО САМОГУБСТВА.....	48
Скорик В.Р., Денісова ОМ., Савченко П.С. МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГРАНУЛЬОЗОКЛІТИННИХ ПУХЛИН ЯСЧНИКА.....	50
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ.....	52
Батрун І.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	52
Васильєва М.П. FEATURES OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING IN AMULTI-AGED GROUP OF LEARNERS	53
Дикун І.О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СВІДОМОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	55
Леврінц М.І. ЦІННИЙ КОМПОНЕНТУ ШЛЕМ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАВІРЕЦЬ О.В. ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ТЕХНІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	58
Олійник Н.А. АГРАРНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА СУЧАСНИЙ СТАН	59
Терендій Н.В. САМОСТІЙНІСТЬ ЯК БАЗОВА ЯКІСТЬ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	61
ПОЛІТИЧНІ НАУКИ.....	62
Mammadzada V.M. THE CASPIAN STRATEGY OF USA AND THE DEVELOPMENT OF THE WESTERN ROUTE.....	62
Коновальчук П.І. РЕЛІГІЙНИЙ ЧИННИК ЯК ЕЛЕМЕНТ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ.....	63
Пашковський В.Ф. ОТРИМАННЯ ПОШИРЕННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ: ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ VS ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА СВОБОДУ СЛОВА	65

2. Лаврентьев ТВ., Лаврентьева НВ. Инновационные обучающие технологии в профессиональной подготовке специалистов / Г.В. Лаврентьев, ИВ. Лаврентьева -Барнаул, Из-во Алтайского гос. ун-та, 2002. -156 с.

3. Пометун О. Л., Пироженко Я В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. -Київ АС.К, 2004.192 с.

4. Субгельна Г. В. Підвищення рівня фахової підготовки у професійному шкільництві Галичини : навч. посібник / Г. В. Субгельна / за ред. Я. Г. Камінецького; уп.: Я. Г. Камінецький, Л. Я. Криницька. — Львів: Норма, 2014. —136 с

Олійник Н.А.,

кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри фізичного виховання та психолого-педагогічних дисциплін.

Вінницький національний аграрний університет

АГРАРНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА СУЧАСНИЙ СТАН

Створення та розвитку аграрних закладів освіти, наукових установ завжди було важливим і актуальним у період час відродження національного виробництва та в сучасний час.

Освітній процес є одним з основних проявів суспільних відносин, і, тому, на цей процес впливають будь-які суспільні відносини з їх численними суперечностями.

Специфічною рисою суспільних відносин на Україні завжди була аграрна складова у становленні та функціонуванні української національної свідомості, тому до таких суперечностей у освітньому процесі вищих аграрних навчальних закладів України належить від: стандартів змісту професійної освіти і специфічних вимог до професійної підготовки фахівців для аграрного виробництва; тенденції наближення навчання до реального виробництва і відсутність коштів на створення відповідної освітньої бази; пскліїного зростання обсягів і змісту наукової інформації і недостатньої гнучкості освітніх програм. Для розв'язання цих еволюційно-складених суперечностей необхідно враховувати не лише реалії і перспективи економічного розвитку країни, світовий досвід передових країн світу, а й власний історичний шлях.

Аграрна освіта на території України формувалася тривалий час і має власну історію розвитку. Значний вплив на розвиток сільськогосподарства країни мала влада сусідніх держав, таких, як Російська імперія, Польща, Угорщина та інші. У 1854 р. В Україні вперше було відкрито сільськогосподарське училище поблизу м. Харкова. На початку XIX ст. мали місце поодинокі спроби створення сільськогосподарських навчальних закладів. Для губерній Київського шкільного округу головною економічною галуззю було сільське господарство та переробка його продукції. Закономірно, що створений у землеробському регіональному центрі - Києві - Університет святого Володимира впродовж ХІХ ст. був науковим сільськогосподарським центром, де, крім підготовки кадрів, була зосереджена практично вся аграрна наука регіону. Кафедра сільського господарства існувала в університеті св. Володимира з моменту навчально- наукової діяльності закладу - з 1834 р.[5, с 58].

На українських землях, які входили до складу Австро-Угорщини, в цілому проявлялися тенденції, що були притаманні Західній Європі. Вищу сільськогосподарську освіту можна було отримати на аграрному факультеті Краківського університету та в Аграрній академії у Дублянах поблизу Львова [5, с 62].

У 1801 р. у Львівському університеті була заснована кафедра сільського господарства. Середній рівень був представлений сільськогосподарською школою, що була розташована біля Кракова у Черняхіві. Типових навчальних програм для вищих аграрних навчальних закладів України у другій половині ХІХ - на початку ХХ ст. не існувало, тому у більшості випадків, складаючи їх використовувався досвід відповідних структур країн Західної Європи, Російської та Австро-Угорської імперій [3, с 19].

Навчальні плани вищих аграрних навчальних закладів складались з предметів, які можна поділити на три групи: загальні, допоміжні і спеціальні.

Основні дисципліни, що викладались: Закон Божий; загальні предмети: фізика, неорганічна хімія, якісний і кількісний аналіз, анатомія рослин, фізіологія рослин, кристалографія, мінералогія, геологія, зоологія, ентомологія, фізіологія тварин, морфологія і систематика рослин, мікробіологія, рослинні паразити; спеціальні предмети: сільськогосподарська метеорологія, прикладна ентомологія, загальна зоотехнія, загальне рослинництво, землеробство, зоогієна, сільськогосподарське машинобудування, часткова зоотехнія і часткове землеробство, сільськогосподарська економія і статистика, енциклопедія

лісових наук; додаткові предмети: політична економія, будівельне мистецтво, геодезі сільськогосподарська технологія, ветеринарія, садівництво. Одним із основних напрямів здійснен роботи викладачів аграрних вищих навчальних закладів у другій половині XIX - початку XX ст. бу підготовка і написання навчальних «курсів», підручників і керівництв для студентів [2].

Зміст аграрної освіти завжди адекватно відображає існуючу дійсність та ідеологію свого часу, том; досліджуваний період всі навчальні плани вищих спеціальних навчальних закладів склалися за такі принципом, щоб студенти, майже упродовж дня займались теоретичним та практичним навчанням і мали багато вільного часу.

Розвиток освіти у будь-якій країні значною мірою визначає не тільки рівень відтворення інтелектуального потенціалу суспільства, але й створює умови для здійснення науково-технічного соціально-економічного прогресу.

Сучасні реалії - це розбудова української державності, становлення ринкових відносин, н міжнародні господарські зв'язки та входження в процеси розвитку світової науки, культури і техні Сьогодні аграрна галузь, як і Україна в цілому, потребує цілісної системи освіти, яка б відповід національним інтересам і світовим тенденціям розвитку та забезпечувала б підготовку фахівців, здат втілювати їх у життя.

Університети аграрного профілю одержали статус вищих навчальних закладів III-IV рід акредитації, а деякі з них - державних університетів; аграрним технікумам, училищам та коледжам б надано статус вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації, що сприяло запровадженні багатоступеневої системи підготовки фахівців для агропромислового комплексу та забезпеч збільшення кількості фахівців зі знаннями, необхідними для роботи в умовах ринкової економік агропривиробничих структурах різних форм власності та господарювання.

В процесі реформування системи вищої аграрної освіти зросла роль студентів як учасників освіти процесу. Це забезпечується новими формами і методами, технологіями навчання, та дуальністю навчач Досвід їх діяльності свідчить, що зросла роль студентів у забезпеченні і захисті їх прав та інтер забезпеченні виконання ними своїх обов'язків, сприянні навчальній, науковій та творчій діяльн вирішенні побутових питань і організації дозвілля. Сучасні освітянські реформи надали змогу аграї вищим навчальним закладам поєднати навчальний процес із залученням студентів до науково-техн творчості та наукової роботи, збільшити фінансування підготовки кадрів за рахунок держави.

Підготовка якісних фахівців можлива лише в умовах моделювання принципів сучасних вироби зокрема з Євросоюзу. На сьогодні важливо налагоджувати співпрацю у трикутнику «виробництво - осі наука», поглиблювати вплив науковців та фахівців на зміст галузевої освіти, наближати стандарти о до потреб і викликів реальної економіки, у вигляді оновлення галузевих стандартів вищої о< формування навчальних планів, впровадження нових методів навчання.

Серед слабких місць системи аграрної освіти можна відзначити недостатню взаємоді роботодавцями, брак матеріально-технічних та шформаційно-комушкацшних ресурсів, невідповз сучасним інноваційним проектам і наукомістким технологіям. Отже, необхідно долати розрш змістом освіти і реальними потребами інноваційної економіки. Створювати бізнес-інкубаторі розвитку й підтримки молодіжних бізнес-проектів. Загалом, необхідно забезпечити можи проходження довготривалої практики студентів на виробництві, що є безумовною необхідністю з зору підготовки кваліфікованого фахівця.

Література

1. Боровський М. Нарис історії сільськогосподарського шкільництва на Західньо-украї землях 1900 /М. Боровський -1944. -Вінніпер, 1974.
2. Корилук С. Аграрна освіта в Україні та за кордоном: компаративний аналіз / С. Кори Педагогіка вищої школи: особливості підготовки молодших спеціалістів в Україні та за кордо] жовтень. -2014. -Режим доступу: <http://acup.poltava.ua/files/Koriliuk.pdf>.
3. Ніколаско С Аграрна освіта і наука в Україні в умовах євроінтеграції: проблеми та викпш Ніколаско. -Вища школа. 2015. № 11-12. С.19-28.
4. Лузан П. Г. Особливості активізації навчанні студентів - аграрними/ П. Г. Лузан // На; вісник Національного аграрного університету -2003. -Вил., 64. -СТ. 288-295.
5. Рябець В. І. Педагогічні умови удосконалення практичної підготовки молодших спец сільськогосподарського виробництва в агротехнічному коледжі/ В. І. Рябець - К, 1998. -181с.